

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg har foreløbig fem indtegnede til korte bemærkninger. I første omgang er det hr. Frank Dahlgaard, hr. Holger K. Nielsen og hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Den konservative leder talte meget om de økonomiske fordele og erhvervsmæssige fordele for Danmark ved at afskaffe kronen og gå over til den dér kollektive EU-valuta.

Men hvordan hænger det sammen med, at den højeste økonomiske sagkundskab i landet, nemlig de økonomiske vismænd, i maj måned fremkom med deres analyse og samlede konklusion, som var, at der ikke er nævneværdige økonomiske fordele for Danmark ved at gå med, at det stort set er lige så godt for os at køre videre med vores egen valuta som at køre ind i den kollektive EU-valuta?

Og i den forbindelse vil jeg gerne stille hr. Bendt Bendtsen det spørgsmål: Hvis det virkelig var så usikkert, hvis det blev et ja til kronen og et nej til euroen, hvordan kan det så være, at aktiekursen har slået højderkord i Danmark, hvordan kan det være, at udenlandske investeringer og opkøb af danske virksomheder kører på fuldt tryk? Hvordan kan det være? Medmindre altså vismændene har ret, men så har hr. Bendt Bendtsen jo uret.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

De Konservative kører et slogan, der hedder »Ja med omtanke«, og det er unægtelig et slogan, der forpligter. Derfor vil jeg godt spørge til en udtalelse, som den konservative leder kom med på et pressemøde i mandags, og jeg citerer her fra et Ritzautelegram, mandag kl. 10.14, der siger hr. Bendt Bendtsen følgende:

»For os er euroen ikke et mål i sig selv, det er et middel til at få de østeuropæiske lande med, så de ikke bliver drevet i armene på en eller anden galning sydfra.«

Det synes jeg dog er et interessant argument. Vil det sige, at hvis danskerne siger nej den 28. september, så vil alle de østeuropæiske lande blive drevet i armene på en eller anden galning sydfra? Der tror jeg da befolkningen har krav på at vide, hvad det er for en galning sydfra, hr. Bendt Bendtsen tænker på. Hvordan kan man forestille sig, at de østeuropæiske lande bliver drevet i armene på denne galning sydfra? Hvad

er det for en analyse, De Konservative bygger på her? Kan vi ikke få afklaret: Hvad har den danske euroafstemning at gøre med østeuropæernes forhold til en eller anden galning, der skulle komme sydfra? Det synes jeg vælgerne har krav på at få at vide fra et parti, der siger ja med omtanke.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Bendt Bendtsen begyndte i det mere muntre hjørne med historien om, at jeg skulle være modstander af euroen på grund af frygten for, at Københavns Lufthavn skulle blive oversvømmet på grund af drivhuseffekten, og jeg kan sige til hr. Bendt Bendtsen, at den historie har nu nået den britiske avis The Guardian, som har meddelt den britiske befolkning, at de danske euromodstandere er modstandere af euroen, fordi de frygter at komme til at stå i vand til knæene. Det er ikke altid, at den måde, pressen får præsenteret begivenhederne på, rammer, om jeg så må sige, lige i plet, og det er den her historie måske et eksempel på.

Så vil jeg blot spørge hr. Bendt Bendtsen, når vi nu snakker om indflydelse: Er det ikke korrekt, at et nej faktisk vil give Danmark større indflydelse? Et nej vil være vejen til virkelig indflydelse ved forhandlingsbordet på EU's regeringskonference. For er det ikke korrekt, vil jeg spørge hr. Bendt Bendtsen, at Frankrig f.eks. nu kræver, at der skal være en stor ny traktat i Nice til december, som altså kommer til at hedde Nicetraktaten? Hvis vi stemmer ja, er det så ikke korrekt, at så har regeringen og Det Konservative Folkeparti tænkt sig at tromle den traktat igennem uden at spørge den danske befolkning, uden en folkeafstemning?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Frank Dahlgaard, at det er jo altid nemt hele tiden at tage de rapporter, man synes er de bedste, når vi nu diskuterer med hr. Frank Dahlgaard og Niels E. Meyer, og hvad de hedder alle sammen. Så er det Jyske Bank, og så er det vismandsrapporten. Det er ikke Den Danske Bank, og det er slet ikke den udredning, der er lavet for Rådet for Europæisk Politik, som på en række punkter siger, at råderummet for den økonomiske politik, finanspolitikken, bliver større, hvis Danmark kommer med. Der er en reel risiko for valutaspækulation, de økonomiske gevinster er permanente og en-